

Lempelse af *Afrundingsreglerne*. Samtidig har man fjernet en Tvivl, som gjorde sig gældende med Hensyn til Chokolade- og Sukkervareafgiftslovens Gyldighedsomraade, ved udtrykkeligt at fastslaa visse Varers Afgiftspligt; det drejer sig bl. a. om Kransekagemasse og Makronbagemasse. Spørgsmaalet om, hvilke Varer der skal beskattes som *Erstatningsvarer* for Chokolade- og Sukkervarer, kan undertiden give Anledning til Tvivl; det er derfor nu bestemt, at det i Chokoladelovens § 30 omhandlede Udvalg skal yde Bistand ved Afgørelser, der træffes i saadanne Tilfælde. I Chokoladeafgiftsloven har man tillige foretaget en Ændring, hvorved Reglerne angaaende Medregning af *Varernes Pakning* m. v. til den afgiftspligtige Værdi affattes paa samme Maade som de tilsvarende Bestemmelser vedrørende Beskatningen af Tobaksvarer, Parfumer og kosmetiske Artikler. Efter de hidtidige Regler skulde der for Chokolade- og Sukkervarenes Vedkommende kun tages Hensyn til almindelig Udstyrelse ved Afgiftens Beregning, men dette ændredes nu som Følge af de praktiske Vanskeligheder, det medførte; de nye Bestemmelser herom skulde dog først træde i Kraft 1. Januar 1943.

Det var oprindeligt foreslaaet, at Bestemmelsen i Chokoladeafgiftslovens § 2, 2. Stykke, hvorefter den afgiftspligtige Værdi for *indførte Chokolade- og Sukkervarer* fastsattes til i det mindste at udgøre Varens Indkøbspris plus Told, Fragt og andre Omkostninger samt yderligere et Tillæg paa 20 pCt. af Omkostningernes samlede Beløb, skulde ændres saaledes, at de 20 pCt. forhøjedes til 30 pCt. Formaalet hermed var at hindre, at den hjemlige Produktion efter Krigen skulde komme ud for en udenlandsk Dumpingkonkurrence, som kunde medføre Vanskeligheder for den. Denne Forhøjelse blev imidlertid paa Rigsdagen modtaget med nogen Kritik, og man enedes derfor i Folketinget om at lade den bortfalde, da det nævnte Forhold ikke havde nogen aktuel Betydning.

De indenlandske Forbrugsafgifter, som Loven omfatter, ansloges i Bemærkningerne til Lovforslaget til for Aaret fra 1. November 1941 til 31. Oktober 1942 at ville indbringe 230 Mill. Kr., hvoraf 85 Mill. Kr. hidrørte fra Omsætningsafgiften af Manufakturvarer m. v., 65 Mill. Kr. fra Forhøjelsen af Tobaksbeskatningen og 50 Mill. Kr. fra Forhøjelsen af Omsætningsafgiften af stærke Drikke. Fra dette Provenu maa trækkes Udgiften ved Uddeling af Købekort, der ansloges til 23 Mill. Kr. For 1942—43 ansaa man det paa Grund af de usikre Produktions- og Tilførselsforhold ikke for muligt at